

Aan de voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Den Haag
4 februari 2004

Ons kenmerk
DCE/04/1989

Uw brief van
4 november 2003

Onderwerp
Vragen van het lid Van Vroonhoven

Hierbij zend ik u, mede namens de minister van Justitie, de antwoorden op de kamervragen van Van Vroonhoven betreffende mogelijke handel in valse kunst.

De vragen werden mij toegezonden bij uw bovenaangehaalde brief met kenmerk 2030402320.

De staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

(mr. Medy C. van der Laan)

Antwoorden op de schriftelijke vragen van het lid Van Vroonhoven van de Tweede Kamer der Staten-Generaal aan de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (ingezonden d.d. 4 november 2003 kenmerk 2030402320)

1. Vraag:
Heeft U kennisgenomen van het bericht dat twintig procent van de aangeboden handel in kunst vals is?

Antwoord:
Ja.

2. Vraag:
Wat is uw mening over de schatting dat van 50.000 aangeboden kunstwerken er 10.000 geheel of ten dele vervalst zijn?

Antwoord:
Het gaat om een probleem van de kunsthandel dat ook door de handel (de branche) zelf moet worden aangepakt.

3. Vraag:
Is het waar dat de kunstmarkt een lage prioriteit heeft bij politie en Justitie? Zo ja, wat is hier de reden van? Zo nee, waarom blijft de valse kunsthandel dan onopgemerkt? Is het waar dat er maar één coördinator bij de KLPD is die aanspreekpunt is voor de kunstwereld? Is dit de enige functionaris die zich met dit soort criminaliteit bezighoudt?

Antwoord:
De stelling dat de kunsthandel lage prioriteit heeft bij politie en Justitie is niet juist. Het continue proces van kunsthandel is door de politie niet te allen tijde van nabij te volgen. Dit zou namelijk inhouden dat zij op elke activiteit aanwezig zouden moeten zijn waar kunst verhandeld wordt. De handel in valse kunst blijft daarentegen zeker niet onopgemerkt. Echter, politie en Justitie kunnen pas ingrijpen bij de handel in valse kunst op het moment dat er een aangifte wordt gedaan. In veel gevallen wordt er geen aangifte gedaan, waardoor het voor politie en Justitie niet mogelijk is om op te treden. De oplossing hiervoor ligt in het vergroten van de aangiftebereidheid van de burgers en handelaren. Voor wat betreft het antwoord op de vragen over de coördinator bij de KLPD, verwijs ik u naar de antwoorden zoals die zijn gegeven op de kamervragen van de leden Rijstra en Griffith inzake de internationale kunsthandel en kunstroof.

4. Vraag:
Welke rol kunnen brancheorganisaties van veilinghuizen en kunsthandelaren spelen bij het betoelgen van deze handel in vervalsingen, naar uw mening?

Antwoord:
De brancheorganisaties van veilinghuizen en kunsthandelaren zijn gebaat bij het vertrouwen van de burger bij aankoop van cultuuroederen. Mogelijk kunnen zij hiervoor intern een gedragscode afspreken. Hiertoe strekt mijn verantwoordelijkheid zich echter niet uit, maar ik ben wel bereid voor zover mogelijk van mijn kant suggesties hiertoe te doen. Daarnaast is het aan de burger zelf om alert te zijn bij aankoop van cultuuroederen.

5. Vraag:
Wat is uw mening over het feit dat de vervalsingen niet aan het licht komen door de discretie en de zwijgplicht in de kunstwereld? Ziet u mogelijkheden hier iets aan te doen?

Antwoord: Ik verwijs u naar mijn antwoord op vraag 4.

6. Vraag:
Is het u bekend dat twee Maastrichtse hoogleraren een computerprogramma hebben ontwikkeld dat in staat is om vervalste schilderijen te herkennen? Bent u bereid om deze ontwikkeling mee te nemen in uw toekomstige beleid?

Antwoord:

Neen, Het is niet mijn intentie een 'kunsthandelbeleid' te voeren. Zie ook mijn antwoord op vragen 3 en 4.

7. Vraag:
Kunnen de vragen voor de behandeling van het cultuurdeel van de OCW-begroting op 24 november aanstaande worden behandeld?

Antwoord:

Het is helaas niet mogelijk gebleken de vragen binnen de gestelde termijn te beantwoorden. Hierover heb ik de kamer in mijn brief van 2 december 2003 (kenmerk DCE/03/57326) geïnformeerd.